

TSITSIKAMMA 2015

Die oggend van die 11de Junie, na 'n lang gesukkel met loadshedding in Plett om ons vrywaringsvorms te finaliseer, kon ons die Tsitsikamma roete uiteindelik aandurf.

Die oorspronklike roete was weens n verspoeling gewysig en ons toergids, Mr Kritzinger, se sogenoemde "hiking sense" het ons die eerste 200m op die verkeerde pad gelei. Gelukkig het ons agv hierdie ompad ons eerste en enigste steenbökkie gesien.

Die eerste dag se stap was glad nie veeleisend nie en daar was oorgenoeg tyd om lekker in die see te dobber, voor ons die oseaan vir oulaas gegroet het om die mooi bergreekse van die Tsitsikamma aan te durf.

Dag twee gee jou 'n baie goeie voorsmakie van wat voorlê vir die res van die Tsitsikamma: inheemse fynbos en skugter Knysna loeries wat jou begelei tussendeur beeldskone berge en dale. Bloukrans-hut was een van die hoogtepunte, met 'n asemrowende uitsig oor die bekende Bloukransrivier en welkome warm bergwinde. Ek dink almal van ons was spyt ons het nie buite op die balkon geslaap nie, want aan verskietende sterre was daar nie 'n tekort nie.

Die gelukkige poker kampioen van die vorige aand was geregtig om aandete voor te berei met sy stapkos, terwyl die res van ons nog ons volle gewig moes dra. Ons raai almal aan om deur die boeke by die hutte te gaan - dit verskaf baie vermaak.

Die derde dag se stap was ongelooflik deur die Buffelsbos en rotspoele. Op hierdie dag het ons die Bloukransrivier gekruis by Waterwitelsgat, waar ons lekker kon afpak en die brawes 'n verfrissende swempie kon vang. Die afwisseling tussen ruie bos en fynbos paadjies was 'n baie lekker ervaring en teen hierdie tyd het ons heeltemal vergeet van die gejaagde stadslewe.

Alhoewel ons nie veel dierelewe raakgehoop het nie, was die wandelpad besaai met bok spoortjies. Daar was ook baie rivierkruisings om drinkwater aan te vul en al die sonnedou langs die paadjie was 'n teken van hoe volop water op die roete was. Kort-kort, na elke groot klimesessie, het ons lekker gerus om die ongelooflike uitsig oor al die berge te waardeer. Die sogenaamde Heuningbos was definitief een van ons hoogtepunte. Die intense ruigheid van die woud, met sy omhelsende varingblare en die vars reuk van mos, was regtig iets om te beleef. Hierdie ervaring, van hoe die helder groen woud om 'n mens kan vou en jou insluk, sal ek nie gou vergeet nie.

Onbeskryflike kalm stiltes was slegs onderbreek deur die gekwetter van voëls en takke wat onder ons voete gebreek het. Ons was nie gelukkig genoeg om die bobbejane te sien nie, maar kon hul af en toe hoor.

Met elke oggend se mooi sonsopkoms was die kaart eers geraadpleeg agv ons wantroue in die "hiking sense" van ons gids. Ons kon ons ruspunte en besienswaardighede effektief beplan - die kaart was baie akkuraat en het alle belangrike punte aangedui. Ons het probeer om by al die grootste waterpunte te stop, aangesien dit die mooiste plekke is om te rus en 'n stofie op te slaan.

Dag vier het ons stadig trotseer deur Rushes pas, wat beeldskone uitsigpunte gehad het oor die lang bergreeks van die Tsitsikamma. By die kruising van die Elandsbos- en Kleinbosrivier het ons sommer twee keer kos gemaak en in die waterstrome afgekoel.

By die hut was daar 'n baie lekker rots-swempoel, net onder die hut, waar ons lekker sundowners gedrink het terwyl almal geswem het. Die aand het ons mede-inwoners van Indië gehad wat op 'n dagstap was. Hulle het ons braai-vermoë baie interessant gevind en weens hul tekort aan iets om te braai, sommer vir hulle 'n blikkie tuna op 'n pan warm gemaak. Om hulle aandete voorbereidings dop te hou was baie vermaaklik.

Op die oggend van dag vyf het ek en Hugo vir Gerhard om die bos gelei☺ deur een van die bordjies te draai wat hom in die verkeerde rigting gestuur het...

Hierdie dag was die langste dag en ons moes oor twee uitdagende bergdale stap om uiteindelik by die laaste hut, Sleepkloof, af te pak. Elke dal het ons beloon met 'n beeldskone uitsigpunt oor die Tsitsikamma berge, waar ons net tydloos kon staar en alles probeer inneem. Die nat inheemse mostertsbos was ook deel van die vyfde dag en ons was weereens net dankbaar vir die ideale toestande - reën en 'n modderige wandelpad kan die Tsitsikamma baie uitdagend maak.

Die laaste dag het ons baie rustig uit die Tsitsikamma gestap. Die gedruis van die N2 het stadig begin om die stilte van die bos te verdring, soos ons nader aan die eindpunt beweeg het. Ons het eers 'n draai by die Groot Boom gemaak en 'n paar van ons laaste foto's gaan neem, voor die eerste reën op ons begin neerdaal het. Met die laaste 400m het ons die reën- "covers" oor ons rugsakke getrek en die natuurlike stort verwelkom.

Ons het na die reën werklik alles van die Tsitsikamma ervaar en by 'n "lost in the 50's" Amerikaanse restaurant in Stormsrivier Village ons sakke gaan neergooi - en saam met ou Elvis CD's ons eerste drankie weer in die samelewing geklink.

Gedurende die hele stap het ons uitstekende weer gehad, met baie goed ingerigte kuier-areas by elke hut.

Daar was baie hout vir elke aand se braai en vuurmaak tot laat in die aand.

Die hele roete was in 'n baie goeie toestand en is 'n baie goeie ervaring vir die stappers wat beoog om in die toekoms te gaan stap. Ons beveel dit sterk aan.

TIAAN HONIBALL ("living in the moment").